

Нареченій

Симоненко Василь Андрійович

По Шляху Чумацькому у росах
Буде вічність мчати коні,
Я ж губами у розкішних косах
Позбираю зоряні вогні.

Де світи стискаються у шалі
І сміється злісно маніак,
Я свої повідаю печалі
Тій, що жду і не дождусь ніяк.

1955

Джерело: *Симоненко В. А. У твоєму імені живу.* — К.: Веселка, 1994.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/narechenii